

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 10Cb/100/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121209396
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Lenka Müllerová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5121209396.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Lenkou Müllerovou, Ph.D., v právnej veci žalobcu: ALW Slovakia, s.r.o., so sídlom Považské Podhradie 313, Považská Bystrica 017 04, IČO: 36 293 113, zastúpený: Mgr. Robert Kutiš, PhD., LL.M., advokát, so sídlom Slovenských partizánov 1130/50, Považská Bystrica 017 01, proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina 010 11, IČO: 31 575 951, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava 811 05, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 87.110,45 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 46.780,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 46.780,53 eur od 28.12.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V ostatnej časti žalobný návrh z a m i e t a .

Žiadna z procesných strán n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou Okresnému súdu Žilina dňa 08.11.2021 domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 87.110,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy počítaným od 27.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Uplatnený nárok žalobca skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný je právnym nástupcom spoločnosti A. A., B., C.: XX XXX XXX, a to v dôsledku zlúčenia žalovaného so spoločnosťou A. A., B.. Uviedol, že žalobca uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného (ďalej tiež „Banka“ alebo „žalovaný“ v príslušnom gramatickom tvare) dňa 04.12.2013 Zmluvu o financovaní č. XXXXXX (ďalej v texte označovaná ako „Úverová zmluva č. 1“), ktorou sa právny predchodca žalovaného zaviazal poskytnúť žalobcovi úver až do výšky úverového rámca 630.000,- eur. Následne dňa 10.09.2014 žalobca uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o financovaní č. XXXXXXXXXX (ďalej v texte uvádzané „Úverová zmluva č. 2“), ktorou sa právny predchodca žalovaného zaviazal poskytnúť žalobcovi úver do výšky úverového rámca 1.250.000,- eur a Zmluvou o financovaní č. XXXXXX (ďalej v texte uvádzaná ako Úverová zmluva č. 3“) úverový rámec v celkovej výške 1.840.000,- eur. Žalobca ďalej v žalobe pre riadne dokreslenie skutkového stavu v predmetnej veci uviedol okolnosti, ktoré predchádzali žiadosti žalobcu o predčasné splatenie úverových zmlúv a rozhodnutiu žalobcu ukončiť spoluprácu s právnym predchodcom žalovaného v mesiaci apríl 2017. Od mája roku 2017 žalobca opakovane žiadal Banku o okamžité splatenie úverovej angažovanosti a ukončenie vzájomnej spolupráce. Žalobca po opakovaných snahách o vyčíslenie zostatkov úverov a úrokov vrátane ďalších náležitostí pre ukončenie zmluvného vzťahu následne kreditoval dňa 07.07.2017 svoj kontokorentný účet čiastkou 1.250.000,- eur s následným potvrdením veriteľa o zostatkoch úverov a poskytnutím súhlasu veriteľa

s ich predčasným splatením. Zvyšné investičné úvery žalobca splatil dňa 14.07.2017 kreditovaním účtu čiastkou 2.119.022,37 eur zaplacením istiny a príslušenstva k úveru č. XXXXXX a úveru č. XXXXXX. Uvedeným spôsobom žalobca splatil úver poskytnutý na základe všetkých troch vyššie označených zmlúv, a to v rozsahu istiny a príslušenstva na Zmluvu č. XXXXXX v rozsahu istiny 375.480,- eur a úrokov 4.437,18 eur, k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX v rozsahu nesplatenej istiny 1.093.393,61 eur a k Zmluve č. XXXXXX v rozsahu nesplatenej istiny 1.743.542,37 eur a úrokov 2.058,35 eur. Predmetné úvery tak žalobca splatil v mesiaci júl 2017 platbou 1.250.000,- eur dňa 07.07.2017 a platbou vo výške 2.119.022,37 eur dňa 14.07.2017. Tým pohľadávky žalovaného z úverových zmlúv boli vyplatené a zanikli. Žalobca následne listom zo dňa 28.11.2017 ukončil všetky právne vzťahy so žalovaným.

3. Žalobca ďalej poukázal na predmet sporu vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 14Cb/125/2018, v rámci ktorého bol žalobca vzhľadom na postoj Banky nútený domáhať sa určenia neexistencie záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva, ktorou sa zabezpečovali predmetné úverové pohľadávky veriteľa, a to v súvislosti s postojom Banky, ktorá nevydala žalobcovi kvitanciu na výmaz týchto záložných práv.

4. Dôvodnosť žalovaného nároku žalobca opiera o tvrdenú skutočnosť, že Banka v liste označenom ako „Potvrdenie o zostatkoch úverov a súhlas s predčasným splatením úverov“ zo dňa 07.07.2017, ktorý bol doručený žalobcovi dňa 10.07.2017, okrem zostatku istiny a úrokov vyčíslila žalobcovi poplatky, ktoré žalobca od počiatku rozporoval, predmetné poplatky Banke neuhradil, považuje tieto vyúčtované žalovaným za neoprávnené. Banka tieto poplatky následne svojvoľne zinkasovala z bankového účtu žalobcu ako pokutu za nesplnenie zmluvných podmienok vo výške 6.250,- eur dňa 04.10.2017, ako poplatok za nesplnenie zmluvy vo výške 12.500,- eur dňa 30.10.2017, pokutu za údajné nesplnenie platobných služieb vo výške 1.877,40 eur, pokutu za údajné neplnenie platobných služieb vo výške 8.717,71 eur, poplatok za predčasné splatenie vo výške 15.019,20 eur a poplatok za nesplnenie podmienok zmluvy vo výške 17.435,42 eur zinkasované dňa 02.11.2017, časť poplatku za predčasné splatenie vo výške 25.310,72 eur jednostranne zinkasované dňa 13.02.2018. Banka tak podľa tvrdení žalobcu svojvoľne zinkasovala z bankového účtu žalobcu sumu vo výške 87.110,45 eur. Napriek výzvam právneho zástupcu žalobcu, k zjednaniu nápravy zo strany žalovaného nedošlo. Žalovaný neposkytol právnomu zástupcovi žalobcu žiadne relevantné informácie k predmetným nedostatkom. Žalobcovi ku dňu podania žaloby nie je zrejmé, na akom právnom základe Banka vyúčtovala jednotlivé poplatky a tieto následne jednostranne zinkasovala a nie je mu zrejmé, akým spôsobom určila výšku predmetných poplatkov zo dňa 07.07.2017, keďže Bankou poskytnuté informácie sú pre žalobcu nepreskúmateľné a zmätočné. Žalobcovi nie je zrejmé, aké dokumenty boli vydané Bankou ako podklad pre vyúčtovanie a vyčíslenie predmetných poplatkov. Žalobca má za to, že jednotlivé poplatky boli Bankou vyúčtované ako sankcia za predčasné splatenie úverov, zmluvné pokuty v zmysle ust. § 544 až 545a Občianskeho zákonníka, resp. § 300 až 302 Obchodného zákonníka. Žalobca tvrdí, že zmluvné pokuty (poplatky špecifikované v žalobe) neboli dojednané tak, že by bola určená ich výška alebo spôsob ich určenia a rovnako neboli dojednané písomne, nakoľko tieto neboli súčasťou predmetných úverových zmlúv. Určité vymedzenie možných poplatkov žalobca pripúšťa v dokumentoch dodatočne vydávaných Bankou ktoré neboli zo strany žalobcu nikdy podpísané, s ktorými žalobca nikdy nevyslovil súhlas, a ktoré netvorili súčasť príslušných zmlúv. Žalobca má za to, že v danom prípade nebola dodržaná písomná forma dohody o zmluvnej pokute, a to v nadväznosti na označené rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 33Cdo 2641/2007. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal aj na ďalšie rozhodnutia medzi inými uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/11/2008 zo dňa 11.12.2008, v nadväznosti na ktoré rozhodnutie žalobca konštatuje, že nie je možné, aby niektorá zo zmluvných strán počas trvania záväzkového vzťahu jednostranne menila obsah zmluvnej pokuty, napríklad špecifikáciu konania, na ktoré sa vzťahuje zmluvná pokuta, či výšku zmluvných pokút, podmienky ich uplatnenia a spôsob ich výpočtu. Žalobca opiera svoju argumentáciu o neplatnosť právnych úkonov s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 5/Co/371/2009 – 263, ktoré rozhodnutie sa zaoberalo možnosťami banky jednostranným úkonom meniť po uzatvorení zmluvy o bežnom účte výšku poplatkov a cien za bankové služby v situácii, kedy majiteľ účtu neprejaví v určitej lehote svoj nesúhlas a takéto konanie bolo súdom vyhodnotené za neplatné pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka a rozporné s ust. § 44 ods. 1 vety druhej Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že ustanovenia, týkajúce sa zmluvných pokút, sú absolútne neplatné i s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka, pre rozpor s dobrými mravmi, o čom má svedčiť najmä skutočnosť, že tieto neboli súčasťou predmetných úverových zmlúv a boli špecifikované, hoci zjavne neurčito a zmätočne, výhradne v dokumentoch vydaných žalovaným dodatočne, ktoré však

neboli zo strany žalobcu nikdy podpísané a žalobca s dokumentmi vydanými žalovaným vrátane ustanovení týkajúcich sa predmetných zmluvných pokút, nikdy nevyslovil súhlas. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky III. ÚS 729/2006 s konštatovaním, že aj zmluvná voľnosť vyjadrená v určitom právnom úkone podlieha posúdeniu podľa ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka, a preto nemožno dospieť k záveru, že obsah právneho úkonu nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi len pre to, že bol výsledkom konsenzu zmluvných strán. Žalobca zdôraznil, že v čase podpisu predmetných úverových zmlúv žalobca nemohol mať nijakú vedomosť o reálnom obsahu predmetných ustanovení zmluvy, čo spôsobuje nielen absenciu určitosti, zrozumiteľnosti akýchkoľvek ustanovení o zmluvnej pokute, ale tiež absenciu slobodnej a vážnej vôle určité zmluvné pokuty dojednať, čo spôsobuje neplatnosť akýchkoľvek dojednaní o zmluvných pokutách, ale aj neplatnosť tohto právneho úkonu pre jeho rozpor s dobrými mravmi. V nadväznosti na ďalšie označené rozhodnutia, a to uznesenie Ústavného súdu SR z 24.02.2011, č. k. IV. ÚS 55/2011 – 19, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo 996/2008, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Obo 890/2002, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 26Cdo 3968/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 4956/2007 žalobca namieta zneužitie postavenia žalovaného, ktorý ako banka mal prístup k účtom a finančným prostriedkom žalobcu, na nelegitímny zásah do vlastníckych práv žalobcu s úmyslom odňať mu možnosť právnej ochrany pred súdom, keď Banka pristúpila k jednostrannému zinkasovaniu predmetných poplatkov z bankového účtu žalobcu po tom, ako žalobca uhradil Banke celú istinu a príslušenstvo a zvyšné zmluvné pokuty odmietol uhradiť s odôvodnením, že takéto nároky Banky neuznáva. Žalobca tvrdí, že žalovaný si ním tvrdené pohľadávky vo vzťahu k žalobcovi súdnou cestou riadne neuplatnil, ale svojvoľne, a to napriek nesúhlasu žalobcu a neuznaniu nárokov žalovaného, tieto jednostranne zinkasoval z bankového účtu žalobcu. Takéto konanie žalobca označuje za rozporné so zásadou poctivého obchodného styku, ktoré nemôže požívať právnu ochranu, v súvislosti s čím žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6M Obdo 3/2006.

5. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že žalovaný neoprávnene zinkasoval z bankového účtu žalobcu spolu sumu 87.110,45 eur, čím sa na úkor žalobcu v predmetnej výške bezdôvodne obohatil. Vo väzbe na citované ustanovenie § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobca navrhol konajúcemu súdu, aby žalovaného zaviazal na úhradu sumy 87.110,45 eur a vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou tejto sumy napriek výzve právneho zástupcu žalobcu listom zo dňa 16.12.2019, ktorý bol doručený žalovanému dňa 19.12.2019, s uložením dodatočnej lehoty 7 dní od doručenia listu na úhradu dlžnej sumy, žalobca požaduje vo väzbe na ust. § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, úrok z omeškania v zákonom stanovenej sadzbe vo výške 9% ročne z tejto sumy od 27.12.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

6. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe potvrdil uzatvorenie žalobcom troch označených úverových zmlúv s celkovým objemom poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške takmer 4 milióny eur. V prípade každej zo žalobcom označených úverových zmlúv žalovaný poukázal na čl. 12 Zmluvy, v zmysle ktorého zmluvného ustanovenia „Zmluvné strany dohodli, že ich práva a povinnosti sa riadia touto Zmluvou, ustanoveniami Obchodných podmienok pre financovanie prevádzkových potrieb a investičných aktivít klientov segmentu Firemní klienti a mikroklienti (Obchodné podmienky) a Všeobecných obchodných podmienok A. A., B. (VOP) vždy v ich aktuálnom znení, v uvedenom poradí záväznosti. Obchodné podmienky a VOP sú nedeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy. Klient vyhlasuje, že Obchodné podmienky a VOP sú mu známe a súhlasí s nimi. Obchodné podmienky a VOP sú zverejnené na obchodných miestach banky a jej internetovej stránke: D.“. Žalovaný súčasne poukázal na čl. 5.1 vety prvej Zmluvy, podľa ktorej „Klient sa zaväzuje platiť banke poplatky uvedené v Obchodných podmienkach a v Sadzobníku poplatkov“. V súlade s čl. 1.1 Obchodných podmienok pre financovanie prevádzkových potrieb a investičných klientov segmentu Firemní klienti a mikroklienti (ďalej len „OP“) účinných od 15.02.2013 a v prípade poslednej úverovej zmluvy účinných od 01.05.2015, „Sadzobník poplatkov znamená sadzobník (alebo jeho príslušná časť) vydaný bankou platný v čase splatnosti poplatku v zmysle Zmluvy o financovaní, a ak splatnosť poplatku nie je v Zmluve o financovaní určená, tak platný v čase, kedy udalosť, s ktorou je spojená povinnosť zaplatenia poplatku, nastala“. Žalovaný ďalej uviedol, že od 01.08.2017 bola spoločnosť A. A., B. vymazaná z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. na základe Zmluvy o zlúčení vo forme notárskej zápisnice zo dňa 24.05.2017, pričom jej nástupníckou spoločnosťou sa stal žalovaný. Vo vzťahu k žalobcom namietanému nekorektnému prístupu žalovaného a tvrdenej nechote na ďalšiu spoluprácu žalovaný poprel úmysel žalovaného

ohroziť chod žalobcu. Žalovaný uviedol, že celý proces ukončenia zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bol ovplyvnený prebiehajúcim procesom zlúčenia spoločnosti A. A., B. so žalovaným. Žalobca obdržal potvrdenie o zostatkoch úverov a súhlas s predčasným splatením úverov, pričom emotívne podfarbené tvrdenia žalobcu k okolnostiam ukončenia zmluvného vzťahu procesných strán žalovaný označil bez súvisu s domnelým nárokom, ktorý si žalobca uplatňuje v predmetnom konaní.

7. Žalovaný ako dôkazné prostriedky označil Obchodné podmienky pre financovanie prevádzkových potrieb a investičných aktivít účinné od 15.02.2013 a od 01.05.2015, Sadzobník poplatkov A. A., B. pre fyzické osoby podnikateľov a právnické osoby účinný od 01.07.2017, Dodatok č. 1 a 3 k Zmluve o financovaní č. XXXXXX, Dodatok č. 1 a 2 k Zmluve o financovaní č. XXXXXXXXXXXX, Dodatok č. 1 k Zmluve o financovaní č. XXXXXX, výzvu na bezodkladné zjednanie nápravy – odpoveď zo dňa 16.11.2017, list zo dňa 27.12.2017 a Všeobecné obchodné podmienky účinné od 15.05.2012 a od 01.02.2014 a od 01.01.2015.

8. K jednotlivým poplatkom za predčasné splatenie úveru žalovaný uviedol, že vo všetkých troch úverových zmluvách sa žalobca zaviazal v čl. 5.1 zaplatiť Banke poplatky, a to v súlade s Obchodnými podmienkami a Sadzobníkom poplatkov. Žalovaný poukázal na definíciu pojmu sadzobníka poplatkov podľa platných obchodných podmienok a skutočnosť, že povinnosť zaplatiť poplatok je osobitne normovaná aj v Obchodných podmienkach. Pokiaľ splatnosť poplatku nie je v zmluve o financovaní určená, je poplatok splatný v čase, keď nastala udalosť, s ktorou je spojená povinnosť zaplataenia poplatku. Vo vzťahu k poplatku za predčasné splatenie, resp. ukončenie finančného (úverového) rámca, a to k Zmluve o financovaní č. XXXXXX žalovaný poukázal na Sadzobník poplatkov účinný od 01.07.2017, podľa ktorého žalovaný určil poplatok za predčasné ukončenie úverových vzťahov, a ktorý predstavuje 4% zo splácaného úveru plus náklady financovania, minimálne v sume 200,- eur. Na základe uvedeného žalovaný určil výšku poplatku tak, že z celkového splátkového úveru vo výške 1.840.000,- eur žalovaný vyčíslil zostatok istiny v čase predčasného splatenia úveru vo výške 1.743.542,37 eur, z čoho 4% predstavujú sumu 69.741,69 eur.

9. Poplatok za nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb, a to v nadväznosti na čl. 8.2 prvej vety Zmluvy o financovaní č. XXXXXX a čl. 8.2 prvej vety Zmluvy o financovaní č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvy č. XXXXXX, v nadväznosti na čl. 13.20 Obchodných podmienok písmeno a) a b), žalovaný vyčíslil poplatok za nedodržanie, resp. nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb v sadzbe 0,5% z celej sumy výšky úverového rámca k poslednému dňu hodnoteného obdobia, keď tieto poplatky určil v sume 1.877,40 eur k Zmluve o financovaní č. XXXXXX, v sume 6.250,- eur k Zmluve o financovaní č. XXXXXXXXXXXX a v sume 8.717,71 eur k Zmluve o financovaní č. XXXXXX.

10. Žalovaný ďalej špecifikoval poplatok za nepredloženie dokumentov, za nesplnenie podmienok Zmluvy, a to vo väzbe na čl. 8.4 písmeno b) a c) Zmluvy o financovaní č. XXXXXX, podľa ktorého ustanovenia bol žalobca povinný predložiť žalovanému v určenom termíne tam špecifikované dokumenty (list vlastníctva, na ktorom bude zapísaná rozostavaná stavba financovaná týmto úverom, s vyznačením záložného práva k nej v prospech banky a poisťnú zmluvu na rozostavanú stavbu financovanú úverom). Žalovaný uviedol, že žalobca nepredložil žalovanému príslušný LV so zapísaným záložným právom v prospech veriteľa a súčasne nezriadil vinkuláciu poisťného plnenia na rozostavanú stavbu. Navyše v rozpore s čl. 8.8 Zmluvy o financovaní č. XXXXXX prijal financovanie od inej banky a umožnil vznik záložného práva k jeho majetku v prospech tejto banky bez predchádzajúceho súhlasu žalovaného (čl. 16.6 Obchodných podmienok). Žalobca zároveň nesplnil stanovené hodnoty vybraných finančných ukazovateľov v zmysle čl. 8.3 Zmluvy o financovaní č. XXXXXX. K nesplneniu obdobných podmienok došlo aj v záväzkovom vzťahu založenom na základe Zmluvy o financovaní č. XXXXXXXXXXXX (čl. 8.4 a 8.8 Zmluvy v spojení s čl. 16.6 Obchodných podmienok). Žalobca sa v čl. 5.1 úverových zmlúv zaviazal zaplatiť žalovanému poplatky, a to v súlade s Obchodnými podmienkami a so Sadzobníkom poplatkov. Medzi tieto poplatky patrí aj poplatok za nepredloženie iných dokumentov, nesplnenie iných podmienok, pričom nesplnenie týchto povinností Sadzobník spája s poplatkom maximálne 1% zo sumy úveru, minimálne 200 eur. Z prezentovaných dôvodov žalovaný pristúpil k uplatneniu poplatku v celkovej výške 17.435,42 eur (Zmluva o financovaní č. XXXXXX) a k poplatku vo výške 12.500,- eur (Zmluva o financovaní č. XXXXXXXXXXXX).

11. Vo vzťahu k namietanému svojvoľnému odpísaniu čiastky zodpovedajúcej vyčísleným poplatkom z účtu žalobcu žalovaný poukázal na čl. 22.1 písmeno a) a d) Obchodných podmienok, označovaného

ako „Inkaso z Bežného účtu a Kontokorentného účtu“, v zmysle ktorých je banka oprávnená v čase splatnosti alebo kedykoľvek neskôr na zinkasovanie ktorejkoľvek klientom dlžnej čiastky vrátane úrokov, poplatkov a náhrady výdavkov, náhrady plnenia z Bankovej záruky alebo Akreditívu, a to z Bežného účtu, Kontokorentného účtu alebo ktoréhokoľvek iného účtu klienta vedeného bankou, teda takej čiastky peňažných prostriedkov, ktorá zodpovedá klientom dlžnej čiastke alebo jej časti (aj viackrát postupne) a túto čiastku je Banka oprávnená použiť na splnenie svojej splatnej pohľadávky voči klientovi vyplývajúcej zo Zmluvy o financovaní. Rovnaké oprávnenie má banka aj v prípade akejkoľvek inej čiastky, ktorú je klient povinný v súlade so Zmluvou o financovaní banke zaplatiť, uhradiť alebo inak poskytnúť. Banka je oprávnená využiť toto svoje oprávnenie aj vtedy, ak by na bežnom účte alebo kontokorentnom účte nebol k dispozícii zostatok peňažných prostriedkov. V prípade prekročenia zostatku bežného účtu alebo kontokorentného účtu sa takýto účet považuje za prekročený so všetkými s tým súvisiacimi následkami podľa Obchodných podmienok a Všeobecných obchodných podmienok Banky.

12. K záväznosti obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov a všeobecných obchodných podmienok žalovaný poukázal na ustanovenie § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, právnu teóriu a prax, ktorá nevylučuje možnosť strán uzatvoriť zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísanej obidvomi stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná bez toho, že by takýto postup spôsoboval neplatnosť zmluvy za podmienky, že prejav vôle je dostatočne určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Žalovaný označil za postačujúce, ak zmluvné strany vyhlásia listinu za súčasť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.05.2020, sp. zn. 4Cdo 9/2019). Žalovaný poukázal na obvyklosť v obchodných záväzkových vzťahoch, keď určité podmienky opakovane používané pri kontraktácii sú v záujme uľahčenia tohto procesu sformulované v dokumentoch, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu zmluvy priložené. Obsah obchodných podmienok tak nemusí byť nevyhnutne súčasťou zmluvy, ale postačuje, že zmluvné strany na obchodné podmienky v zmluve odkážu (§ 273 ods. 1 Obchodného zákonníka). To platí aj pre Sadzobník poplatkov. Žalovaný uviedol, že obsah Obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov tvoria imanentnú súčasť všetkých úverových zmlúv. Žalobca podľa tvrdení žalovaného ignoruje skutočnosť, že sa vo všetkých Zmluvách zaviazal platiť banke poplatky uvedené v Obchodných podmienkach a v Sadzobníku poplatkov (čl. 5.1). Zdôraznil, že žalobca nevystupuje v pozícii spotrebiteľa a bolo výlučne na vlastnej zodpovednosti žalobcu, či sa pri vstupe do záväzkovo-právneho vzťahu so žalovaným reálne oboznámi s celým obsahom úverových dokumentov.

13. Žalovaný k povahe poplatkov popiera charakter poplatku za predčasné splatenie úveru ako zmluvnej pokuty. Uvádza, že ide o legitímny nárok žalovaného, ktorý týmto spôsobom kompenzuje výnos, ktorý by inak žalovaný prijal, ak by k predčasnému splateniu úveru nedošlo. Tento poplatok banky štandardne dojednávajú na území Slovenskej republiky, pričom Národnou bankou Slovenska ako orgánu dohľadu na bankovom trhu nebola vyslovená „neprijateľnosť“ takéhoto druhu poplatku. Poplatok za predčasné splatenie úveru je podľa tvrdení žalovaného spojený s právom dlžníka predčasne vrátiť poskytnutý úver so stanovenými následkami. S argumentáciou žalobcu, ktorý uvedený poplatok spája so zmluvnou pokutou, sa žalovaný nestotožňuje a takúto argumentáciu označuje za zjavne neopodstatnenú. Vo vzťahu k ostatným poplatkom žalovaný ich spájanie so zmluvnou pokutou odmieta, avšak súčasne konštatuje, že žalovaný pri ich vyúčtovaní postupoval v súlade s úverovými podmienkami, Obchodnými podmienkami, Sadzobníkom poplatkov a Všeobecnými obchodnými podmienkami. Žalobca sa priamo v zmluve zaviazal plniť žalovanému poplatky podľa Obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov, čo potvrdil svojim podpisom. V úverových zmluvách a súvisiacich dokumentoch, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, je jednoznačným a nezameniteľným spôsobom vymedzený rozsah zmluvných povinností, ku ktorým sa poplatky viažu. Výšku „zmluvnej pokuty“ žalovaný označuje za legitímne neadekvátnu vo vzťahu k hodnote a významu zabezpečovanej povinnosti a zvolený prostriedok žalovaný označuje za nutný. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na právnu teóriu, ktorá pripúšťa, že pri stanovení rozsahu zmluvnej pokuty sa počíta s rôznymi alternatívami porušenia povinností, ktorým je prispôbená výška zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta plní preventívnu a sankčnú funkciu a až následne funkciu uhradzovaciú.

14. K údajnému konaniu žalovaného v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom žalovaný uviedol, že právny základ poplatkov je upravený v hlavnom úverovom dokumente, pričom spôsob ich vyčíslenia je ustanovený v Obchodných podmienkach a v Sadzobníku poplatkov. Žalovaný tak postupoval predvídateľne a v súlade s úverovými zmluvami, teda nedopustil sa žiadneho excesu. Uvádza, že žalovaný ako bankový subjekt, ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť zahŕňajúcu v sebe

významné rizikové prvky, je povinný postupovať obozretne, spôsobom, ktorý zohľadňuje a zmierňuje riziká, nepoškodzuje záujmy vkladateľov z hľadiska návratnosti vkladov a neohrozuje jeho bezpečnosť a ekonomickú situáciu alebo bezpečné fungovanie bankového systému. V záujme zabránenia vzniku strát žalovaný v súlade so zákonom o bankách dodržiava postupy výkonu svojich bankových činností a udržiava účinný systém riadenia rizík. Činnosť žalovaného podlieha v zmysle zákona o bankách dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Postup žalovaného považuje za potrebné hodnotiť aj z hľadiska činnosti, ktorú žalovaný vykonáva s osobitným zreteľom na bankovú obozretnosť a zodpovednosť vyplývajúcu zo skutočnosti, že akákoľvek rozsiahla banková kríza má okamžite za následok celkovú hospodársku krízu. Žalovaný odmieta hodnotenie svojho postupu ako odporujúceho dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku. Žalovaný zdôrazňuje povahu obchodno-záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý má svoje špecifiká a odlišnosti, keďže jej adresátom je profesionál (podnikateľ) a nie laik. Žalovaný popiera tvrdenie o zneužití svojho ekonomického postavenia a narušení zásady rovnosti podnikateľských subjektov.

15. Žalovaný súčasne vzniesol námietku premlčania s poukazom na časový okamih odpísania pohľadávky žalovaného z účtu žalobcu, ku ktorému došlo v dňoch 04.10.2017, 30.10.2017, 02.11.2017 a 13.02.2018. Žalovaný poukázal na plynutie premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k jednotlivým poplatkom a s poukazom na okamih doručenia žaloby súdu s tvrdením, že žalobca sa domáha vrátenia zinkasovaného plnenia žalovaným po viac ako 4 rokoch od odpísania prvého poplatku, a preto žalovaný vznáša námietku premlčania podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhol preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

16. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zo dňa 25.04.2022 zotrvával na podanej žalobe a na jej skutkovom a právnom zdôvodnení. Nad rámec dôvodov žaloby žalobca uviedol, že poplatky za predčasné splatenie úverov neboli žalovaným vypočítané v súlade so Sadzobníkom poplatkov, z čoho žalobca dovodzuje, že ani sám žalovaný nemá vedomosť o tom, na základe akých dokumentov tieto boli vypočítané. Ustanovenia úverových zmlúv a dokumentov vydaných žalovaným týkajúcich sa poplatkov za predčasné splatenie úveru žalobca označuje za neurčité a zmätočné, keďže ani žalovaný nie je schopný riadne určiť výšku týchto poplatkov, z čoho dovodzuje neplatnosť predmetných ustanovení. Žalobca namieta, že žalovaný ani nešpecifikuje, podľa ktorých podmienok sadzbu poplatku určil, teda či išlo o Obchodné podmienky účinné od 15.02.2013 alebo Obchodné podmienky účinné od 01.05.2015, keď zmluvné strany neupravili splatnosť poplatku za predčasné splatenie úveru.

17. K poplatku za nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb žalobca opätovne poukázal na skutočnosť, že z vyjadrenia žalovaného nie je zrejmé, či žalovaný pri vyčíslení predmetného poplatku vychádzal z Obchodných podmienok účinných od 15.02.2013 alebo Obchodných podmienok účinných od 01.05.2015. Žalobca súčasne zdefinoval odlišný obsah Obchodných podmienok v rozhodnom čase. Súčasne žalobca poukázal na znenie Sadzobníka poplatkov, ktorý používa pre sadzbu pojem „k poslednému dňu hodnoteného obdobia“, pričom z ustanovenia bodu 13.20 písmeno b) Obchodných podmienok, bodu 16.5 Obchodných podmienok i zo Sadzobníka je zrejmé, že vyhodnotenie splnenia povinnosti klienta využívať platobné služby Banky má v zmysle Obchodných podmienok, na ktoré sa žalovaný odvoláva, vykonať Banka, a to v určených lehotách, pričom žalobca nemá vedomosť, že by žalovaný splnenie povinností žalobcu kedykoľvek a akokoľvek vyhodnocoval. Naopak žalobca tvrdí, že žalovaný nikdy predmetné plnenie povinností nevyhodnocoval. Žalobca namieta, že žalovaný žalobcovi ani súdu nikdy nepreukázal údajné porušenie povinností žalobcu využívať platobné služby žalovaného. Namieta, že predmetný poplatok v čase jeho zúčtovania žalovaným by ani v zmysle predmetných Obchodných podmienok nebol splatný. Žalovaný nepreukázal ani neoznačil dôkazy preukazujúce vznik svojho údajného nároku na úhradu tohto poplatku voči žalobcovi.

18. K uplatnenému poplatku za nepredloženie dokumentov za nesplnenie podmienok zmluvy žalobca namieta, že výška predmetného poplatku za nepredloženie dokumentov, resp. za nesplnenie podmienok zmluvy má v zmysle Sadzobníka poplatkov byť určená zo zostatku úveru, pričom žalovaný vo vzťahu k Zmluve o financovaní č. XXXXXXXXXXXX vychádzal z výšky úverového rámca a nie zo sumy zostatku úveru. Skutočnosť, že poplatky za nepredloženie dokumentov, za nesplnenie podmienok zmluvy neboli vypočítané v súlade so Sadzobníkom poplatkov, potvrdzuje a preukazuje skutočnosť, že ani sám žalovaný nemá vedomosť o tom, na základe akých dokumentov boli tieto poplatky určené, a ak boli tieto vypočítané na základe Sadzobníka, jeho ustanovenia žalobca označuje za neurčité a zmätočné v dôsledku čoho sú neplatné. Žalobca namieta, že žalovaný nepreukázal údajné porušenia povinností

žalobcom, pričom dôkazné bremeno znáša žalovaný. Namieta, že žalovaný riadne skutkovo nevymedzil jednotlivé údajné porušenia podmienok zmluvy a obmedzil sa len na všeobecné formulácie typu: „k nesplneniu obdobných podmienok došlo aj v záväzkovo-právnom vzťahu založenom na základe Zmluvy o financovaní č. XXXXXXXXXXXX“. Takéto vymedzenie žalobca označuje za široké a bezobsažné, ktoré neumožňuje žalobcovi zaujať k tvrdeniu žalovaného nejaké stanovisko, príp. preukazovať opak.

19. Vo vzťahu k svojvoľnému zinkasovaniu poplatkov žalobca zdôrazňuje, že od počiatku boli tieto pohľadávky žalovaného sporné a žalovaný tak nebol oprávnený jednostranne zinkasovať tieto pohľadávky z účtu žalobcu, a to ani s poukazom na ust. č. 22.1 písmeno a) a d) Obchodných podmienok. Žalobca ďalej zdôrazňuje, že navyše išlo o pohľadávky, pri ktorých žalovaný bližšie nevysvetlil, na akom právnom základe boli žalobcovi vyúčtované, akým spôsobom boli určené a nebola preukázaná ich oprávnenosť. Postup žalovaného tak označil za rozporný so zásadou poctivého obchodného styku, ktorý nemôže požívať právnu ochranu. Žalovaný bol oprávnený odpísať čiastku z účtu klienta na splatenie výhradne splatnej pohľadávky banky voči klientovi. Žalovaným požadované poplatky za údajné nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb by ani v prípade ich riadneho vzniku, čo žalobca popiera, neboli v čase ich jednostranného zinkasovania splatné.

20. K záväznosti Obchodných podmienok, Sadzobníka poplatkov a Všeobecných obchodných podmienok žalobca uviedol, že zmluvy o financovaní neobsahujú výslovný odkaz na samostatné listiny, ale len generálny odkaz na listiny, ktorých konkrétny obsah je neurčiteľný, sú jednostranne meniteľné žalovaným a Sadzobník poplatkov nikdy nebol v nijakej zo zmlúv o financovaní prehlásený za neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Prejav vôle zmluvných strán, predovšetkým žalobcu podľa tvrdení žalovaného nebol dostatočne určitý, keďže v prejave vôle zmluvných strán nie je špecifikované, ktoré obchodné podmienky sú nedeliteľnou súčasťou jednotlivých zmlúv o financovaní, teda nejedná sa o odkaz na samostatnú listinu a nie je špecifikované, či majú byť súčasťou Zmluvy Obchodné podmienky v ich znení ku dňu podpisu Zmluvy, alebo vždy v ich aktualizovanom znení a rovnako tak nie je uvedené, že by konkrétny Sadzobník poplatkov bol neoddeliteľnou súčasťou ktorejkoľvek zo zmlúv o financovaní.

21. Žalobca vyslovuje nesúhlas s tvrdeniami žalovaného, že predmetné poplatky nie sú zmluvnými pokutami. Poukazuje na samotné tvrdenie žalovaného, v ktorých žalovaný uvádza, že ich výška je legitímne neadekvátna, t. j. že výška každého poplatku je síce objektívne neadekvátna, avšak podľa názoru žalovaného je legitimizovaná vzhľadom k možným ujám žalovaného. Žalobca má za to, že akákoľvek sankcia musí byť primeraná, inak je pre rozpor s dobrými mravmi neplatná. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky zmluvnej pokuty, je podľa názoru žalobcu potrebné prihliadnuť k celkovým okolnostiam úkonu, jeho pohnútku a účelu, ktorý sledoval a nie je možné ju legitimizovať neurčitými „možnými ujami“. Uvedené žalobca zdôrazňuje najmä vo vzťahu k zmluvnej pokute za predčasné splatenie úverového rámca, kedy nevzniká nijaká ujma, ďalej zmluvná pokuta za údajné nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb, ktorý nebol nikdy žalovaným vyhodnocovaný a žalobca nikdy nebol zo strany žalovaného upozornený na jeho nesplnenie, či zmluvná pokuta za údajné porušenie podmienok zmluvy, ktorých porušenie nikdy nebolo preukázané a na ktorých plnenie žalovaný nikdy žalobcu nevyžýval.

22. Žalobca ďalej uviedol, že práve výkon bankových činností a činností na finančnom trhu, v rámci ktorých sa objektívne očakáva profesionalita, dôveryhodnosť a poctivé obchodné jednanie na strane bankových inštitúcií, sú dôvodom pre prísnejšie posudzovanie povinností banky v súvislosti s poctivým obchodným stykom a dobrými mravmi, a teda žalovaného v tejto súvislosti neospravedlňuje, ale naopak, činí jeho kroky nelegitímnymi a neplatnými pre rozpor s výkonom činností v súlade so zásadou poctivého obchodného styku. Žalobca poukázal na to, že postup žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu, začal ohrozovať investičné zámery žalobcu, ale i samotnú prevádzku žalobcu a existenciu viac ako 200 pracovných miest.

23. K žalovaným namietanému premlčaniu uplatnenej pohľadávky žalobcu žalobca poukázal na zákonnú úpravu č. 62/2020 Z. z., § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z., podľa ktorých ustanovení premlčacia doba spočívala (neplynula), a to odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020, t. j. od 27.03.2020 do 30.04.2020 (35 kalendárnych dní) a od 19.01.2021 do 28.02.2021 (41 kalendárnych dní). Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že žalobu podal včas, v dôsledku čoho premlčaciu námietku žalovaného označil za neopodstatnenú.

24. V reakcii na repliku žalobcu žalovaný v podaní zo dňa 03.06.2022 zotrval na svojej argumentácii. K poplatku za predčasné splatenie úveru vo väzbe na čl. 2.1 Zmluvy o financovaní č. XXXXXX a čl. 2.1 Zmluvy o financovaní č. XXXXXX uviedol, že právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi splátkové úvery. Preto sadzba poplatkov za predčasné splatenie úveru sa viazala k výške zostatkov istín, a nie k výške úverových rámcov. Navyše žalovaný uviedol, že ak by žalovaný určil poplatok z výšky úverového rámca, účtovaný poplatok by bol nepochybne vyšší. Žalovaný postupoval podľa Sadzobníka poplatkov účinného od 01.07.2017. Okolnosť, že v úverových zmluvách nebola osobitne upravená výška ani splatnosť poplatku za predčasné splatenie úveru, nemá na jeho legálnosť a legitímnosť žiaden vplyv. Tieto podmienky sú špecifikované v čl. 13.6 písm. a) Obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť úverových zmlúv. Napriek tomu, že žalovaný do konania predložil Obchodné podmienky účinné od 15.02.2013 a Obchodné podmienky účinné od 01.05.2015, obsah rozhodných článkov Obchodných podmienok sa v oboch zneniach zhoduje. Preto spochybnenie skutočnosti, ktoré z Obchodných podmienok sa na prejednávajúcu vec vzťahujú, označil žalovaný za irelevantné.

25. K poplatku za nespĺnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb a za nepredloženie dokumentov, žalovaný poukázal na špecifikáciu jednotlivých porušení povinností v podaní žalovaného zo dňa 07.07.2017 a s tým súvisiacu negatívnu dôkaznú teóriu, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti. Uviedol, že je na žalobcovi preukázanie splnenia povinností v zmysle úverových zmlúv. Žalovaný odmieta tvrdenie žalobcu, že žalovaný zinkasoval tieto poplatky svojvoľne. Žalobcov prostriedok procesného útoku, že poplatky majú byť od počiatku sporné, podľa tvrdenia žalovaného nemôže obstať. Žalovaný tvrdí, že všetky namietané poplatky boli žalobcovi účtované a odpísané v súlade s úverovými zmluvami, so Sadzobníkom poplatkov a Obchodnými podmienkami.

26. K otázke záväznosti Obchodných podmienok, VOP a Sadzobníka poplatkov žalovaný opakovane zdôraznil, že žalobca sa priamo v každej dotknutej úverovej zmluve zaviazal platiť žalovanému poplatky podľa Obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov, čo potvrdil svojim podpisom. Žalovaný poukázal a vo vyjadrení citoval ustanovenia čl. 5.1 vety prvej Zmluvy o financovaní č. XXXXXX, čl. 1.1 Obchodných podmienok účinných od 15.02.2013, čl. 5.1 Zmluvy o financovaní č. XXXXXXXXXXXX, čl. 1.1 Obchodných podmienok účinných od 15.02.2013, čl. 5.1 prvá veta Zmluvy o financovaní č. XXXXXX, čl. 1.1 Obchodných podmienok účinných od 01.05.2015, čl. 12 úverových zmlúv. Žalovaný z obsahu odcitovaného čl. 12 úverových zmlúv dovodzuje jednoznačný odkaz na dokumenty, ktoré tvoria imanentnú súčasť úverových zmlúv (§ 273 Obchodného zákonníka) a žalobca svojim podpisom v úverových zmluvách vyjadril súhlas s ich záväznosťou. Tvrdenia žalobcu o absencii odkazu na konkrétne listiny žalovaný označil za iluzórne. Poukazuje na explicitnú formuláciu účinnosti jednotlivých dokumentov, ktoré sú záväzné vždy v aktuálnom znení. Žalovaný poukázal na oprávnenie jednostranne zmeniť, doplniť alebo zrušiť Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník podľa obsahu úverových zmlúv. Má za to, že nedostatočná starostlivosť žalobcu o to, čo je obsahom úverového vzťahu, nemôže ísť na ťarchu žalovaného. Súčasne vyslovuje otázku, či žalobca postupoval pri kontraktácii so žalovaným s náležitou starostlivosťou. Na podporu svojej argumentácie žalovaný poukázal na závery prezentované v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.05.2020, sp. zn. 4Cdo 9/2019.

27. K namietanej neprimeranosti zmluvných pokút a neplatnosti pre rozpor s dobrými mravmi žalovaný poukazuje na funkcie zmluvnej pokuty, sumu peňažných prostriedkov poskytnutých v súvislosti s uzatvorenými tromi úverovými zmluvami a opätovne zdôraznil skutočnosť, že minimálne poplatok za predčasné splatenie úveru nemožno považovať za zmluvnú pokutu, ale ide o legitímny nárok žalovaného, ktorým je kompenzovaný výnos, ktorý by žalovaný inak prijal, ak by k predčasnému splateniu úveru nedošlo. Žalovaný odmieta tvrdenie o tom, že postup žalovaného napĺňa znaky konania v rozpore s poctivým obchodným stykom. Zdôrazňuje svoje konanie v súlade so zákonom a nie na škodu žalobcu.

28. Vo vzťahu k námietke premlčania žalovaný uvádza, že ustanovenia § 1 písm. a) a § 8 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z., zákona č. 9/2021 Z. z. sa na plynutie premlčacej lehoty v posudzovanej veci nevzťahujú. Žalovaný uvádza, že cieľom citovaných zákonných ustanovení bolo prispieť k tomu, aby v čase počiatku vyhlásenej mimoriadnej situácie na území SR v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19, občania nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch. Teda zákonodarca nemal úmysel predĺžiť všetky hmotnoprávne lehoty o 76 kalendárnych

dní, ako je tvrdené žalobcom. Podľa identifikovaných ustanovení neplynú lehoty, uplynutím ktorých by v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021 došlo k premlčaniu práva. Keďže premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť vo vzťahu k jednotlivým poplatkom samostatne dňom ich odpísania z účtu, posledný deň na uplatnenie práva žalobcu by mal pripadnúť na deň mimo časového intervalu od 27.03.2020 do 30.04.2020, resp. ods. 19.01.2021 do 28.02.2021. Žalovaný má za to, že žalobcom domnelý nárok je v celom rozsahu premlčaný, a preto nie je možné na základe vznesenej námietky premlčania pohľadávku žalobcovi priznať.

29. Z obsahu žaloby a písomných vyjadrení žalobcu je zrejmé, že žalobca sa domáha voči žalovanému zaplataenia žalovanej pohľadávky, ktorá má predstavovať sumu žalovaným neoprávnene zinkasovaných finančných prostriedkov žalobcu z jeho bankového účtu, a to v súvislosti s predčasným ukončením úverových vzťahov, ktoré boli založené tromi samostatnými zmluvami bližšie v texte odôvodnenia rozsudku označené ako Úverová zmluva č. 1, Úverová zmluva č. 2 a Úverová zmluva č. 3. Žalovaný dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku rozporoval primárne námietkou premlčania podstatnej časti žalobcom uplatnenej pohľadávky a ďalej z dôvodu, že k zinkasovaniu finančných prostriedkov na bankovom účte žalobcu došlo postupom žalovaného v súlade s obsahom uzatvorených zmlúv, Obchodných podmienok a Všeobecných obchodných podmienok (ďalej tiež „VOP“), ktoré upravovali vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán. V nadväznosti na žalobcom uplatnený nárok a uplatnené prostriedky procesného útoku a ďalej prostriedky procesnej obrany žalovaného súd posudzoval, či žalovaný v súlade s právom, teda v súlade s obsahom uzatvorených zmlúv a zákonom zinkasoval z bankového účtu žalobcu sumu 87.110,45 eur, a teda či vzniklo na strane žalovaného prijatím plnenia bez právneho dôvodu bezdôvodné obohatenie, či žalovanému vznikla povinnosť takéto plnenie žalobcovi vydať a ak áno, v akom rozsahu a v nadväznosti na posúdenie práva žalobcu na zaplataenie žalovanej pohľadávky súd posudzoval aj uplatnené príslušenstvo z tejto pohľadávky v časti úrokov z omeškania tak, ako boli tieto špecifikované v žalobnom návrhu.

30. S prihliadnutím na postavenie subjektov záväzkovo-právneho vzťahu a predmet ich záväzkov súd posúdil právny vzťah medzi procesnými stranami ako obchodnoprávny podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, pričom na daný skutkový stav súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

31. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

32. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

33. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

34. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

35. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

36. Podľa § 272 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme.

37. Podľa § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

39. Podľa § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premičaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

40. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

41. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

42. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

43. Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premičacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

44. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premičacia doba štyri roky.

45. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

46. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.

47. Medzi stranami nespornou skutočnosťou je uzatvorenie troch úverových zmlúv v znení ich dodatkov tak, ako boli tieto zmluvy pripojené k podanej žalobe a žalobcom opísané v dôvodoch žaloby. Rovnako je medzi stranami nesporné, že na základe požiadavky žalobcu došlo k predčasnemu splateniu úverov, v súvislosti s čím žalobca kreditoval svoj kontokorentný účet a následne žalovaný doručil žalobcovi potvrdenie o zostatkoch úverov a súhlas s ich predčasným splatením. Zvyšné úvery žalobca splatil kreditovaním úverového účtu platbou zo dňa 07.07.2017 v sume 1.250.000,- eur a platbou zo dňa 14.07.2017 v sume 2.119.022,37 eur. K ukončeniu právnych vzťahov so žalovaným došlo následne listom zo dňa 28.11.2017. Medzi stranami je nesporné, že v súvislosti s predčasným ukončením vzájomných zmluvných vzťahov žalovaný jednostranne zinkasoval z bankového účtu žalobcu spolu sumu vo výške 87.110,45 eur. Rovnako je medzi stranami nesporné, že ako podmienku predčasného splatenia úverov č. 1, 2 a 3 žalovaný stanovil úhradu poplatkov za predčasné splatenie úverov, úhradu poplatkov za neplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb a súčasne úhradu poplatkov za neplnenie podmienok zmluvy v špecifikácii vyplývajúcej z obsahu potvrdenia o zostatkoch úverov a súhlasu s predčasným splatením úverov zo dňa 07.07.2017 (č. I. 9 – 10).

48. Medzi stranami spornou skutočnosťou je posúdenie námietky premlčania žalobcom uplatnenej pohľadávky, charakter žalovaným uplatnených poplatkov, ktoré žalovaný jednostranne zinkasoval z bankového účtu žalobcu a porušenie Zmluvy žalobcom v súvislosti s vyúčtovanými poplatkami za nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb, poplatku za nesplnenie podmienok Zmluvy – nepredloženie príslušných dokladov ako listu vlastníctva so zapísaným záložným právom v prospech Banky v prvom rade, zriadenie vinkulácie poistného plnenia na rozostavanú stavbu a iné. Medzi stranami spornou skutočnosťou je posúdenie poplatku za predčasné splatenie úveru a spôsob určenia výšky jednotlivých poplatkov.

49. Primárne k námietke premlčania žalobcom uplatnenej pohľadávky, a teda spornej skutočnosti, či u práva žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia plynutím času došlo k jeho premlčaniu, súd konštatuje, že v predmetnej veci bola žaloba podaná na súde dňa 08.11.2021. Žalovaný zinkasoval z bankového účtu žalobcu : poplatok za nesplnenie zmluvných podmienok vo výške 6.250,- eur dňa 04.10.2017, poplatok za nesplnenie podmienok zmluvy vo výške 12.500,- eur dňa 30.10.2017, poplatok na nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb vo výške 1.877,40 eur dňa 02.11.2017, poplatok za nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb vo výške 8.717,71 eur dňa 02.11.2017, poplatok za predčasné splatenie vo výške 15.019,20 eur dňa 02.11.2017, poplatok za nesplnenie podmienok zmluvy vo výške 17.435,42 eur dňa 02.11.2017 a časť poplatku za predčasné splatenie úveru vo výške 25.310,72 eur dňa 13.02.2018. Žalovaný zinkasoval z bankového účtu žalobcu spolu sumu 87.110,45 eur.

50. Občiansky zákonník je teda všeobecným a podporným predpisom k Obchodnému zákonníku. Ustanovenia Občianskeho zákonníka možno použiť len subsidiárne, teda vtedy, ak niektorá otázka nie je priamo upravená ustanoveniami Obchodného zákonníka. Pri práve na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy začína premlčacia doba plynúť odo dňa keď k plneniu došlo, čo je zrejme z ustanovenia § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka. Pre začiatok plynutia premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka je rozhodujúci okamih, kedy k plneniu došlo. Obchodný zákonník upravuje premlčanie odchyľne od Občianskeho zákonníka, a preto ustanovenie § 391, 397 Obchodného zákonníka, ako ustanovenie špeciálne má prednosť pred ustanovením § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

51. Pre posúdenie aplikácie príslušnej právnej normy na úpravu premlčania bezdôvodného obohatenia je podstatné, či ide o relatívny obchodno-závazkový vzťah v zmysle ustanovenia § 261 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, alebo záväzkový vzťah, ktorý sa má podľa dohody účastníkov spravovať Obchodným zákonníkom podľa § 262 Obchodného zákonníka, alebo o tzv. absolútny obchod v zmysle výpočtu vymedzenom v ustanovení § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Pre riešenie otázky, či premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného prijatím plnenia bez právneho dôvodu sa riadi právnou úpravou Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka, je preto určujúca predovšetkým povaha právneho vzťahu strán vzniknutého takýmto plnením. Pre prijatie záveru, že vzťah z bezdôvodného obohatenia vzniknutého prijatím plnenia bez právneho dôvodu alebo z neplatného právneho úkonu je obchodným záväzkovým vzťahom, je postačujúcou skutočnosť, že podstata právneho vzťahu strán má základ v uzatvorených obchodných úverových zmluvách. Preto premlčanie bezdôvodného obohatenia je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, ktoré má vo vzťahu k Občianskemu zákonníku postavenie *lex specialis*.

52. Na plynutie premlčacej doby súd aplikoval ustanovenia § 391, § 397 Obchodného zákonníka. V zmysle ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba štyri roky. Začiatok jej plynutia upravuje ustanovenie § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka podľa ktorého, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné. V posudzovanej právnej veci sa viaže začiatok plynutia premlčacej doby vo vzťahu ku každému poplatku samostatne, a to od dátumu odpísania jednotlivých poplatkov žalovaným z účtu žalobcu.

53. V súvislosti s pandemickou situáciou ochorenia COVID – 19 boli prijaté viaceré opatrenia, medzi ktoré patrí aj schválenie zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z.z.“). Podľa dôvodovej správy bolo cieľom návrhu zákona okrem iného obmedziť plynutie premlčacích a prekluzívnych lehôt v súkromnoprávných

vzťahoch, resp. ich navrátenie v uvedených prípadoch, obmedzenie plynutia procesných lehôt na strane účastníkov konania a strán v konaní. Opatrenia zavedené zákonom č. 62/2020 Z.z. sú koncipované ako opatrenia dočasného charakteru, pričom ich dočasnosť je daná dátumom, do kedy sa uplatňujú. Zákonodarcom zvolený legislatívny spôsob plynutia lehôt dočasne úplne prerušil. Počas roka 2020 po dobu tridsiatich piatich dní neplynula v súkromnoprávných vzťahoch žiadna premlčacia ani prekluzívna lehota. Hmotnoprávne lehoty v súkromnoprávných vzťahoch počas druhej vlny pandémie v roku 2021 neplynuli po dobu štyridsaťjeden dní. Lehoty počas prvej a druhej vlny pandémie neplynuli spolu sedemdesiatšesť dní.

54. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z., lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

55. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z., lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

56. Účel vyššie citovanej právnej úpravy je nespochybniteľný. Tento bližšie ozrejmla dôvodová správa k prijatej právnej úprave. Legislatívne vyjadrenie zámeru zákonodarcu poskytnúť občanom a podnikateľom dostatočný časový priestor, aby nemuseli počas pandemickej situácie vykonávať úkony pre zachovanie svojich práv, teda eliminovať obavu z novej preklúzie alebo premlčania práva, však bolo realizované spôsobom, ktorý vniesol do aplikačnej praxe neistotu a interpretačné problémy, čo sa napokon prejavilo v rozdielnej rozhodovacej praxi súdov, na ktorú obe procesné strany v konaní, opierajúc sa o konkrétne rozhodnutia súdov, poukazovali. Pokiaľ gramatický výklad vedie k zjavne nelogickej interpretácii zákona, je potrebné aplikovať teleologický výklad a v rámci neho vziať do úvahy účel a úmysel zákonodarcu. Prijaté opatrenia tak smerovali k obmedzeniu plynutia premlčacích a prekluzívnych lehôt v súkromnoprávných vzťahoch, resp. k ich navráteniu v určených prípadoch a jednak na obmedzenie plynutia procesných lehôt na strane účastníkov a procesných strán v konaní. Najvyššími súdnymi autoritami, ktoré posudzovali spornú otázku plynutia týchto lehôt (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 289/2021 zo dňa 17. augusta 2021, uznesenie NS SR 7Sk/3/2021), bolo ustálené, že lehoty po zákonom určenú dobu (od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a od 19. januára 2021 do 28. februára 2021) neplynuli, hoci pre naplnenie účelu prijatia tohto zákona by postačovalo jednoduché posunutie konca hmotnoprávných a procesných lehôt. Prijatá legislatívna úprava mala dopad na uplatnenie princípov legitímnych očakávaní a právnej istoty, čo sa prejavilo aj v predbežnom právnom posúdení súdu a v jeho následnej zmene, na ktorú boli procesné strany súdom upozornené.

57. Vzhľadom na uvedené, je potrebné koniec hmotnoprávných lehôt, ktoré začali plynúť pred 27.03.2020 posunúť o sedemdesiatšesť dní, čo sa týka aj všeobecnej štvorročnej premlčacej lehoty v obchodnoprávných vzťahoch. Pre tieto lehoty platí, že neplynú v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020 a v čase od 19.01.2021 do 28.01.2021, a toto obdobie sa do plynutia lehôt nezapočítava.

58. Pri zohľadnení vyššie uvedených ustanovení zákona č. 62/2020 Z. z., teda premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k jednotlivým poplatkom uplynula nasl.: pri poplatku za nesplnenie zmluvných podmienok vo výške 6.250,- eur premlčacia doba uplynula dňa 19.12.2021 (04.10.2017 – 04.10.2021 + 76 dní, o ktoré sa premlčacia doba predĺžila z dôvodu jej neplynutia v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. 35 dní a v období od 19.01.2021 do 28.01.2021, t.j. 41 dní). Pri poplatku za nesplnenie podmienok zmluvy vo výške 12.500,- eur premlčacia doba uplynula dňa 14.01.2022 (30.10.2017 – 30.10.2021 + 76 dní, o ktoré sa premlčacia doba predĺžila z dôvodu jej neplynutia v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. 35 dní a v období od 19.01.2021 do 28.01.2021, t.j. 41 dní). Pri poplatku na nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb vo výške 1.877,40 eur premlčacia doba uplynula dňa 17.01.2022 (02.11.2017 – 02.11.2021 + 76 dní, o ktoré sa premlčacia doba predĺžila z dôvodu jej neplynutia v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. 35 dní a v období od 19.01.2021 do 28.01.2021, t.j. 41 dní). Pri poplatku na nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb vo výške 8.717,71 eur premlčacia doba uplynula dňa 17.01.2022 (02.11.2017 – 02.11.2021 + 76 dní, o ktoré sa premlčacia doba predĺžila z dôvodu jej neplynutia v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. 35 dní a v období od 19.01.2021 do 28.01.2021, t.j. 41 dní). Pri poplatku za predčasné splatenie vo výške 15.019,20 eur premlčacia doba uplynula dňa 17.01.2022 (02.11.2017 – 02.11.2021+ 76 dní,

o ktoré sa premlčacia doba predĺžila z dôvodu jej neplynutia v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. 35 dní a v období od 19.01.2021 do 28.01.2021, t.j. 41 dní). Pri poplatok za nespĺnenie podmienok zmluvy vo výške 17.435,42 eur premlčacia doba uplynula dňa 17.01.2022 (02.11.2017 – 02.11.2021 + 76 dní, o ktoré sa premlčacia doba predĺžila z dôvodu jej neplynutia v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. 35 dní a v období od 19.01.2021 do 28.01.2021, t.j. 41 dní). Pri časti poplatku za predčasne splatenie úveru vo výške 25.310,72 eur premlčacia doba uplynula dňa 30.04.2022 (13.02.2018 – 13.02.2022 + 76 dní, o ktoré sa premlčacia doba predĺžila z dôvodu jej neplynutia v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. 35 dní a v období od 19.01.2021 do 28.01.2021, t.j. 41 dní).

59. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu súd konštatuje, že žaloba bola podaná na súd včas a nárok žalobcu nie je premlčaný. Súd podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/10/2022 zo dňa 29.03.2022, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/51/2021 zo dňa 28.04.2022, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/4/2022 zo dňa 26.01.2022, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoCsp/12/2022 zo dňa 27.07.2022.

60. Vo vzťahu k ostatným medzi stranami sporným skutočnostiam súd vykonal dokazovanie, a to najmä obsahom úverovej dokumentácie, ktorú procesné strany učinili obsahom spisového materiálu, a to najmä jednotlivých Úverových zmlúv v znení jej dodatkov, Obchodných podmienok pre financovanie prevádzkových potrieb a investičných aktivít klientov segmentu Firemní klienti a Mikroklienti (Obchodných podmienok) a Všeobecných obchodných podmienok A. A., B. a Sadzobníka poplatkov A. A., B. pre fyzické osoby podnikateľov a právnické osoby účinný od 01.07.2017, obsahom ktorých je úprava vzájomných práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu založeného písomne uzatvorenými Úverovými zmluvami v znení ich dodatkov. Súd ďalej vykonal dokazovanie výsluchmi svedkov C. E. E., F. G. A. a C. G. H..

61. Vykonanými dôkazmi mal súd za preukázané, že žalobca svojim podpisom Úverových zmlúv potvrdil dohodu strán, že ich vzájomné práva a povinnosti sa budú riadiť Zmluvou, ustanoveniami Obchodných podmienok a VOP vždy v ich aktuálnom znení a v uvedenom poradí záväznosti (čl. 12 Úverových zmlúv). Rovnako je nespochybniteľné, že vo všetkých Úverových zmluvách sa žalobca zaviazal zaplatiť banke poplatky uvedené v Obchodných podmienkach a v Sadzobníku poplatkov.

62. Vo vzťahu k poplatku za predčasné splatenie úverov súd v súlade s rozhodovacou praxou všeobecných súdov konštatuje, že uvedený poplatok nemožno považovať za sankciu, ale kompenzačný poplatok banky ako veriteľa štandardne uplatňovaný v oblasti úverov poskytovaných bankami, ktorý zodpovedá zaužívanej praxi a zvyklosti. Uvedený záver potvrdzuje aj skutočnosť, že právo veriteľa požadovať takýto kompenzačný poplatok bol zakotvený v zákonoch o ochrane spotrebiteľa (§ 16 zákona č. 129/2010 Z. z., § 6 zákona č. 258/2001 Z. z.) s tým, že zákonná úprava stanovila výšku, resp. spôsob výpočtu tohto poplatku. Uvedený poplatok súvisí s inštitútom predčasného zosplatnenia úveru veriteľom či už v dôsledku omeškania dlžníka alebo na základe žiadosti dlžníka, čím dochádza k zmene záväzkovo-právneho vzťahu v časti vzájomných práv a povinností strán ohľadne povinnosti dlžníka na zaplatenie predmetu úverovej zmluvy a zaplatenia odplaty v dohodnutých lehotách a splátkach.

63. V posudzovanej právnej veci k zosplatneniu úverov nedošlo v dôsledku porušenia právnej povinnosti žalobcu ako dlžníka, ale na základe jeho žiadosti pri realizácii jeho zmluvného práva predčasne ukončiť úverové vzťahy. Inštitút zosplatnenia úveru poskytuje na strane dlžníka právo predčasne ukončiť úverový vzťah a na strane veriteľa slúži na jeho ochranu v podobe úhrady poplatku za predčasné splatenie úveru, čo je odrazom podstaty úverového vzťahu a kompenzácie odmeny veriteľovi, na ktorú by veriteľovi vznikol nárok pri dohodnutom trvaní úverového vzťahu. Je možné prijať záver, že poplatok za predčasné splatenie úveru nemá charakter zmluvnej pokuty, nie je sankciou za porušenie podmienok Zmluvy, ale jedná sa o cenu za poskytnutú službu, teda kompenzáciu výnosu banky pri riadnom splatení úveru bez akéhokoľvek naviazania na porušenie zmluvnej povinnosti a je výlučne spojené s právom dlžníka predčasne vrátiť poskytnutý úver. Povinnosť žalobcu ako dlžníka zaplatiť žalovanému poplatok za predčasné splatenie, resp. predčasné ukončenie finančného (úverového rámca) vyplýva z čl. 13.6 písmeno a) Obchodných podmienok, ktorý v prípade Úverovej zmluvy č. XXXXXX predstavoval sadzbu 4% zo splácaného úveru podľa Sadzobníka poplatkov A. A., B. účinný od 01.07.2017, čomu zodpovedá pri výške splátkového úveru pri zostatku nesplatenej istiny v sume 375.480,- eur suma 15.019,20 eur, ktorú žalovaný využívajúc svoje oprávnenie vyplývajúce z čl. 22 bod 22.1 písmeno a) zinkasoval z účtu žalobcu. Vzhľadom na to, že zmluvné strany v Zmluve neupravili splatnosť poplatku za predčasné

splatenie úveru, výška a splatnosť tohto poplatku sa viaže na deň predčasného splatenia splátkového úveru alebo jeho časti (čl. 13.6 písmeno a) Obchodných podmienok), a to vo výške vyplývajúcej zo Sadzobníka poplatkov platného k momentu, kedy nastala udalosť, s ktorou je spojená povinnosť zaplatiť tento poplatok. Z obsahu potvrdenia o zostatkoch úverov a súhlasu s predčasným splatením úveru vyplýva, že listom zo dňa 07.07.2017 banka vyjadrila súhlas s úplným predčasným splatením úveru č. 1 a 2 ku dňu 17.07.2017 (označené ako deň predčasnej splatnosti) s tým, že podmienkou predčasného splatenia úverov 1, 2 a 3 je úhrada poplatkov za predčasné splatenie, úhrada poplatkov za neplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb a súčasne úhrada poplatkov za nesplnenie podmienok Zmluvy vo výške vyplývajúcej z Vyčíslenia týchto poplatkov podľa potvrdenia zo dňa 07.07.2017. Skutočnosť, že pri určení sadzby poplatku za predčasné ukončenie Zmluvy o financovaní č. XXXXXX je určujúca sadzba pre splátkový úver potvrdil vo svojej výpovedi svedok C. G. H., bývalý zamestnanec žalovaného. Rovnako vo vzťahu k žalovaným zinkasovanému poplatku za predčasné ukončenie Zmluvy o financovaní č. XXXXXX v čase predčasného splatenia úveru predstavoval zostatok istiny sumu 1.743.542,37 eur, na základe čoho žalovaný v súlade so Sadzobníkom poplatkov vyčíslił poplatok za predčasné splatenie úveru vo výške 69.741,69 eur ako 4% zo splácaného úveru, pričom opätovne aj v prípade tohto poplatku správnosť spôsobu výpočtu poplatku potvrdil bývalý zamestnanec žalovaného C. H.. Z uvedenej sumy žalovaný zinkasoval z účtu žalobcu dňa 13.02.2018 sumu 25.310,72 eur, ktorú žalobca učinil predmetom uplatneného nároku v uvedenej sume.

64. Pokiaľ žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku namietol skutočnosť, že aj uvedený poplatok žalovaný vyúčtoval ako sankciu za predčasné splatenie úverov, s uvedeným názorom žalobcu sa konajúci súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožňuje. Uvedený poplatok nie je spojený s porušením povinnosti žalovaného, ale s uplatnením práva na predčasné ukončenie Zmluvy. K námietke žalobcu, že v danom prípade absentovala platná a účinná inkorporácia Sadzobníka poplatkov do zmluvnej dokumentácie každej z dotknutých úverových zmlúv a jednalo sa výlučne o jednostrannú sankciu za nedodržanie dojednaného trvania štruktúry splátok predmetného úveru, súd vyhodnotil uvedenú námietku žalobcu ako nedôvodnú. Z obsahu žalobcom predložených Zmlúv o financovaní je zrejmé, že v čl. 5 bod 5.1 Zmluvy sa žalobca ako klient zaviazal platiť banke poplatky uvedené v Obchodných podmienkach a v Sadzobníku poplatkov, pričom v čl. 12 sa zmluvné strany dohodli, že ich práva a povinnosti sa riadia nielen Zmluvou, ale tiež ustanoveniami Obchodných podmienok a ustanoveniami VOP vždy v ich aktuálnom znení v uvedenom poradí záväznosti, pričom zmluvné strany vyhlásili Obchodné podmienky a VOP za nedeliteľnú súčasť Zmluvy. Žalobca v postavení klienta vyhlásil, že sú mu Obchodné podmienky a VOP známe a že s nimi súhlasí a rovnako svojim podpisom na Zmluvách potvrdil skutočnosť, že Obchodné podmienky a VOP sú zverejnené na obchodných miestach Banky a na jej internetovej stránke. Rovnako sa zmluvné strany v čl. 12 Zmluvy dohodli, že Banka je oprávnená meniť, doplniť alebo zrušiť v celom rozsahu zmluvné podmienky a tieto nahradiť novými, a to z dôvodu zlepšenia kvality služieb banky, príp. v dôsledku zmeny obchodnej politiky Banky, vývoja právneho prostredia a zmeny na bankovom, finančnom a kapitálovom trhu.

65. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu pripojené.

66. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka, odchýlne dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

67. Zásadne možno konštatovať, že tak Obchodné podmienky, ako aj VOP sa stali „obchodnými podmienkami“ v zmysle ust. § 273 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka ako súčasť zmluvy, pretože jednotlivé žalobcom predložené Zmluvy obsahujú na túto úverovú dokumentáciu odkaz (čl. 12 Zmluvy). Pokiaľ sa žalobca v konaní bránil tým, že v čase uzatvorenia úverových zmlúv nebol žalobcovi žiaden sadzobník poplatkov predložený a žalobcom podpísaný a jeho obsah mu nebol známy, je potrebné uviesť, povinnosť žalobcu ako klienta platiť Banke poplatky za poskytované služby, vyplývala explicitne z čl. 5 bod 1 vety prvej jednotlivých Zmlúv o financovaní, pričom predmetné ustanovenie odkazovalo na úpravu v Obchodných podmienkach a Sadzobník poplatkov bez ich ďalšej špecifikácie. Definícia Sadzobníka poplatkov je obsahom VOP v čl. 1, ktorý obsahuje definíciu a výkladové pravidlá a to tak, že za Sadzobník poplatkov Obchodné podmienky určujú dokument (prípadne súbor dokumentov), platný a účinný v čase, kedy nastala právna skutočnosť, s ktorou je spojená povinnosť

zaplatenia poplatku, ktorý stanovuje cenu bankových obchodov a služieb (aj súvisiacich s Bankovým obchodom) poskytovaných Bankou, ktorého aktuálne znenie je zverejnené na Obchodných miestach a na internetovej stránke Banky. Podrobnejšia úprava poplatkov a Sadzobníka poplatkov je obsahom čl. 24 Obchodných podmienok, kde z čl. 24 bod 24.1 písmeno a) vyplýva, že pred poskytnutím bankovej služby sa klient môže zoznámiť s poplatkami účtovanými bankou za bankové služby v Sadzobníku poplatkov alebo podľa osobitného právneho predpisu na internetovej stránke Národnej banky Slovenska. Tým nie je dotknutá povinnosť Banky poskytnúť klientom – spotrebiteľom informácie o Poplatkoch súvisiacich s vybranými bankovými obchodmi podľa osobitných právnych predpisov.

68. Podľa čl. 24 bod 24.2 písmeno a), b), c), d) Všeobecných obchodných podmienok, ak nie je za bankovú službu, ktorej sa poplatok týka, dohodnutý individuálny poplatok, je klient povinný platiť Banke poplatky vo výške a v termínoch v súlade so Sadzobníkom poplatkov. O Sadzobníku poplatkov Banka klientov informuje zverejnením. Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku poplatkov v Sadzobníku poplatkov, resp. dopĺňať Sadzobník poplatkov alebo ho nahradiť novým znením, z dôvodu zmeny obchodnej politiky Banky alebo v nadväznosti na vývoj právneho prostredia alebo zmien na peňažnom a kapitálovom trhu alebo zmien na bankovom trhu.

Zmenu Sadzobníka poplatkov spolu s uvedením dňa účinnosti zmeny Banka oznamuje Klientom Zverejnením. Zverejnenie Banka zabezpečuje v lehote najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti zmeny, ak osobitný právny predpis neustanovuje inak. Podľa zákona o platobných službách Banka zverejňuje zmeny Poplatkov súvisiacich s Platobnými službami vždy najneskôr 2 mesiace pred nadobudnutím účinnosti navrhovanej zmeny; túto povinnosť možno dohodou s Klientom, ktorý nie je spotrebiteľom, vylúčiť.

Ak Klient nebude so zmenou Sadzobníka poplatkov súhlasiť, je oprávnený písomne vypovedať príslušnú Zmluvu s Bankou, pričom písomná výpoveď Zmluvy musí byť Banke doručená najneskôr deň pred navrhovaným dňom účinnosti týchto zmien; v opačnom prípade sa má za to, že Klient so zmenou súhlasí.

69. Z čl. 24 Všeobecných obchodných podmienok je zrejmé, že o Sadzobníku poplatkov Banka klientov informuje zverejnením. Teda aj v situácii, že Sadzobník poplatkov nebol pripojený k Zmluve a tento sa nestal súčasťou Zmluvy, uvedená skutočnosť nespochybňuje možnosť žalobcu tento si zaobstarať a s obsahom Sadzobníka poplatkov sa oboznámiť, či už na obchodnom mieste Banky alebo na verejne dostupných internetových stránkach Banky. Vo vzťahu k poplatku za predčasné ukončenie Zmluvy Sadzobník poplatkov predstavoval obchodnú podmienku, pričom poplatok za predčasné splatenie, resp. ukončenie finančného (úverového) rámca explicitne upravuje čl. 13 bod 13.6 Obchodných podmienok tak, že pokiaľ Zmluva o financovaní neurčuje inak, je klient povinný v deň predčasného splatenia splátkového úveru alebo jeho časti na základe žiadosti klienta podľa ods. 6.3 zaplatiť Banke poplatok za predčasné splatenie vo výške určenej v Zmluve o financovaní a ak Zmluva o financovaní výšku tohto poplatku neurčuje, potom vo výške uvedenej v Sadzobníku poplatkov.

70. Z čl. 6 bod 6.3 Obchodných podmienok vyplýva, že peňažné prostriedky poskytnuté formou splátkového úveru môže klient predčasne splatiť len so súhlasom Banky, iba ak je o.i. klient pripravený zaplatiť poplatok za predčasné splatenie podľa ods. 13.6 Obchodných podmienok.

71. Z vyššie citovaných zmluvných ustanovení je zrejmé, že žalobca ako podnikateľ, ktorý uzatvoril Úverové zmluvy, nadobudol práva a prevzal na seba záväzky vyplývajúce z týchto zmlúv, pričom si musel byť vedomý, že využitie práva predčasnej splatnosti je spojené s povinnosťou žalobcu ako dlžníka zaplatiť žalovanému poplatky za predčasné ukončenie Zmluvy. Žalobca mal právo a možnosť pred uskutočnením tohto právneho úkonu (podania žiadosti o predčasné splatenie úverov), oboznámiť sa so Sadzobníkom poplatkov, ktorý upravuje cenu predmetnej služby, a ak tak žalobca neučinil, nezbavuje ho ním zvolený postup povinnosti zaplatiť žalovanému cenu tejto služby, ktorá vyplývala z verejne dostupného Sadzobníka poplatkov platného a účinného v čase podania žiadosti žalobcu o predčasné splatenie. Uvedený záver nemení ani skutočnosť, že Sadzobník poplatkov sa nestal imanentnou súčasťou úverovej dokumentácie a nebol zmluvnými stranami podpísaný.

72. Uvedený záver súdu však neplatí vo vzťahu k ostatným žalovaným vyúčtovaným poplatkom, ktorých zinkasovanie žalovaným žalobca namieta a v zinkasovanom rozsahu sa domáha v predmetnom konaní ich vrátenia. Zatiaľ čo v prípade poplatku za predčasné ukončenie zmluvy sú tieto poplatky spojené s vykonaním práva žalobcu a poskytnutím služby zo strany Banky, v prípade poplatkov za nedodržanie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb a nesplnenie ďalších podmienok

Zmluvy sa nepochybne jedná o sankcie za porušenie právnych povinností žalobcu, a teda zmluvné pokuty v zmysle ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 300 až 302 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že Obchodný zákonník nemá vlastnú právnu úpravu zmluvnej pokuty, táto sa spravuje s použitím ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktorú dopĺňa právna úprava Obchodného zákonníka, keďže vzťah medzi Občianskym zákonníkom a Obchodným zákonníkom má povahu vzťahu všeobecného predpisu (*lex generalis*) a osobitného predpisu (*lex specialis*).

73. Vo všeobecnosti možno zmluvnú pokutu charakterizovať ako dohodou určené plnenie pre prípad porušenia zabezpečenej povinnosti, ktoré je oprávnenému subjektu povinný poskytnúť ten, kto zabezpečenú povinnosť poruší. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvná pokuta môže vzniknúť len na základe Zmluvy, t. j. súhlasného prejavu vôle zmluvných strán, pre ktorý navyše zákon predpisuje písomnú formu právneho úkonu a pokiaľ žalobca v konaní popiera, že z jeho strany žiaden písomný prejav vôle smerujúci k prijatiu záväzku zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade porušenia zmluvnej povinnosti nebol uskutočnený, nemohol vzniknúť platný právny úkon podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka a nemohlo dôjsť k vzniku platnej dohody o zmluvnej pokute. Zmluvná pokuta má tak nepochybne sankčnú povahu, čo vyplýva z ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie viaže povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu na podmienku porušenia zmluvnej povinnosti, čo znamená, že len účastník zmluvného vzťahu, ktorý poruší povinnosť zabezpečenú zmluvnou pokutou, je povinný túto zmluvnú pokutu zaplatiť, a to bez ohľadu na to, či oprávnenému účastníkovi zmluvného vzťahu porušením povinnosti vznikla škoda. Z ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka však vyplývala povinnosť dojednať zmluvnú pokutu len písomne. Uvedené ustanovenie platí aj pre obchodné vzťahy na základe ustanovenia § 272 ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže ide o písomnú formu právneho úkonu, ktorú vyžaduje zákon, v danom prípade Občiansky zákonník. Napriek tomu, že Obchodný zákonník v značnom rozsahu akceptuje princíp neformálnosti zmlúv, táto zásada je prelomená v konkrétnych prípadoch kogentne ustanovených, kedy platnosť zmluvy je podmienená písomnou formou právneho úkonu. Požiadavka písomnej formy dohody sa premieťa aj do kontraktáčného procesu uzatvárania zmlúv, kedy tak v prípade návrhu na uzavretie dohody o zmluvnej pokute, ako aj pre prijatie návrhu, musia mať právne úkony písomnú podobu. Pri dohode o zmluvnej pokute sa vyžaduje tzv. jednoduchá písomná forma právneho úkonu, ktorá predpokladá listinu, v ktorej je uvedený obsah právneho úkonu, a ktorá je zachovaná aj vtedy, pokiaľ je právny úkon uskutočnený elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Ďalšou náležitosťou písomnej formy dohody o zmluvnej pokute je podpis zmluvných strán podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pričom podpisy zmluvných strán nemusia byť na tej istej listine, pokiaľ osobitný predpis neustanovuje inak. Písomný prejav je platný až od opatrenia textu listiny podpisom (§ 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Nedodržanie písomnej formy, ktorú vyžaduje zákon, má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, a teda na právny úkon sa hľadí, akoby nebol urobený, pričom súd na absolútnu neplatnosť prihliada z úradnej povinnosti (*ex offio*). Pokiaľ však strana, ktorá plnila dobrovoľne z neplatného právneho úkonu, neplatnosť ktorého sa viaže len na nedostatok formy, sa nemôže domáhať vrátenia takéhoto plnenia, čo vyplýva z ust. § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie výslovne určuje, že za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje dlh neplatný len pre nedostatok formy právneho úkonu. Preto v prípade, ak by žalobca zaplatil zmluvnú pokutu dojednanú ústne, nemohol by sa úspešne domáhať vrátenia tohto plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia. To by však platilo za situácie, že vôľa zmluvných strán jednoznačne smerovala k dohode o zmluvnej pokute, čoho dôkazom by bolo aj samotné plnenie dlžníka podľa takejto dohody, čo však v posudzovanej právnej veci nenastalo.

74. Ako už bolo konštatované vyššie, zákonná úprava v ust. § 273 Obchodného zákonníka umožňuje stranám určiť časť obsahu zmluvy aj s odkazom na tzv. obchodné podmienky, ktoré sa opakovane používajú pri kontraktácii, a ktoré sú sformulované v určitých dokumentoch, čím sa má urýchliť, skvalitniť a uľahčiť proces uzatvárania zmlúv. Obchodný zákonník predpokladá využitie týchto osobitných zmluvných dojednaní a umožňuje ich použitie pri formovaní obsahu zmluvy, t. j. pri úprave vzájomných práv a povinností strán. Obsah obchodných podmienok tak nemusí byť obsahom zmluvy, ale postačuje, pokiaľ zmluvné strany na obchodné podmienky v zmluve odkážu. Pri všeobecných obchodných podmienkach sa predpokladá, že každému, kto podniká v oblasti, ktorej sa dotýkajú, sú všeobecne známe, keďže sú vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami pre jednotlivé druhy tovarov alebo služieb. Tzv. iné obchodné podmienky určujú rovnako obsah zmluvy, avšak majú iný charakter, a preto aj iný režim záväznosti. Jedná sa o rôzne obchodné podmienky vypracované rôznymi

subjektmi, napríklad určitými podnikateľmi, ktorí následne presadzujú uplatnenie týchto podmienok v konkrétnych obchodných vzťahoch. Tzv. iné podmienky uvedené v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka nemajú charakter všeobecne známych obchodných podmienok, nakoľko sa uplatňujú v užšie vymedzenom prostredí, a preto podmienky ich záväznosti sú koncipované prísnejšie ako v prípade všeobecných obchodných podmienok. Zmluvné strany musia s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné. Zákon vyžaduje, aby boli stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. Je možné stotožniť sa s argumentáciou žalovaného v tom smere, že pokiaľ sú nepriame súčasťou zmluvy riadne inkorporované do textu písomne uzatvorenej zmluvy, tieto nepriame súčasťou zmluvy nemusia byť podpísané. Súd ďalej posudzoval, či Sadzobník poplatkov, ktorý určoval konkrétnu výšku alebo spôsob určenia pokuty za porušenie právnej povinnosti, bol medzi stranami platne dojednaný, či bol riadne inkorporovaný ako súčasť Zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami. Bez ohľadu na postavenie účastníkov záväzkovo-právneho vzťahu, ktorými sú podnikatelia, súd je toho názoru, že aj žalobca v postavení dlžníka musí mať objektívne vedomosť o sankciách v prípade porušenia jeho zmluvných povinností a pre platnosť dohody o zmluvnej pokute musí byť preukázaná zhodná vôľa zmluvných strán, byť v prípade porušenia zmluvných povinností dohodnutými podmienkami Zmluvy viazaný. Teda aj v situácii, kedy podľa ústavne konformného výkladu je preferovaná platnosť právneho úkonu pred jeho neplatnosťou (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 242/07), v posudzovanej právnej veci nemožno konštatovať, že Sadzobník poplatkov ako osobitná súčasť právneho úkonu, bol riadne do Zmluvy inkorporovaný s dopadom na vylúčenie požiadavky riadneho podpísania právneho úkonu pre zachovanie písomnej formy zmluvy. Skutočnosť, že zmluvné strany osobitne neupravili v Zmluvách o financovaní výšku ani splatnosť poplatkov, je zrejmá aj zo samotného vyjadrenia žalovaného v rámci uplatnenej procesnej obrany a výška týchto poplatkov explicitne nevyplýva ani z obsahu Obchodných alebo Všeobecných obchodných podmienok, ktoré zmluvné strany učinili imanentnou súčasťou úverových zmlúv. Umiestnenie dohody o zmluvnej pokute v obchodných podmienkach v obchodnoprávných vzťahoch medzi podnikateľmi v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou je v právnej teórii a súdnej praxi akceptované, avšak podmienkou ich záväznosti je ich pripojenie k zmluve, a to súčasným výslovným odkazom na konkrétnu samostatnú listinu a dostatočne určitým prejavom vôle a súhlasu zmluvných strán, ktoré pokrývajú tieto osobitné dojednania. Žiadna úverová dokumentácia predložená procesnými stranami neobsahuje ustanovenie o tom, že by konkrétny Sadzobník poplatkov sa stal neoddeliteľnou súčasťou ktorejkoľvek zo zmlúv o financovaní. Zmluvy o financovaní a podobne Obchodné podmienky a VOP neobsahujú dohodu strán o zmluvných pokutách a podobne Sadzobník poplatkov ani v týchto dokumentoch nebol stranami označený ako neoddeliteľná súčasť zmlúv. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že Sadzobník poplatkov, ktorý vymedzuje konkrétnu výšku sankcie pre konkrétne prípady porušenia zmluvných povinností, nebol riadne inkorporovaný do textu písomne uzatvorenej zmluvy, a preto medzi stranami nemohlo dôjsť k vzniku platnej dohody o zmluvnej pokute. V danom prípade tak nebola dodržaná písomná forma právneho úkonu a rovnako nebola v konaní preukázaná ani samotná existencia dohody o zmluvnej pokute s jej podstatnými náležitosťami, ako je vymedzenie konkrétnej povinnosti, ktorú dohoda o zmluvnej pokute zabezpečuje a výška alebo spôsob určenia zmluvnej pokuty.

75. Vo vzťahu k ustanoveniu § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v ňom upravené naturálne záväzky, súd konštatuje, že predmetné zákonné ustanovenie na posudzovaný prípad nedopadá, keďže zo strany žalobcu nedošlo k dobrovoľnému plneniu zo zmluvy, pri ktorej nebola dodržaná zákonom stanovená písomná forma právneho úkonu, ale k zinkasovaniu plnenia Bankou bez vôle a proti vôli žalobcu, ktorej podmienky oprávnenia odpísať finančné prostriedky z účtu klienta v Banke a podmienky oprávnenia použiť odpísanú sumu na splatenie svojej splatnej pohľadávky vyplýva z čl. 22 bod 22.1 písmeno a) a d) Obchodných podmienok. Pokiaľ však pohľadávka Banky v zinkasovanej sume neexistovala, nemožno vylúčiť žalobcu z možnosti uplatnenia si svojej pohľadávky aplikáciou ustanovenia § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže na strane žalobcu nedošlo k dobrovoľnému plneniu.

76. Nad rámec vyššie uvedeného súd konštatuje, že vo vzťahu k ostatným žalovaným uplatneným zmluvným pokutám – poplatkom za nesplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb, napriek spornosti tejto pohľadávky žalovaný v priebehu konania riadne a presvedčivo neobjasnil právny základ vyúčtovania jednotlivých zmluvných pokút a základ pre určenie výšky jednotlivých pokút, keď ani prostredníctvom výsluchu označených svedkov nebolo možné ustáliť, za aké sledované obdobie na polročnej báze v súlade s Obchodnými podmienkami žalobca nesplnil povinnosť využívať platobné služby poskytované Bankou tak, aby operácie vykonávané prostredníctvom bežného účtu alebo iného

bežného účtu klienta vedeného Bankou predstavovali najmenej 80% z ročného účtovného objemu tržieb z predaja tovaru, výrobkov a služieb klienta (čl. 8 bod 8.2 Zmluvy). Zmluva pritom v čl. 8 bod 8.4 písmeno d) explicitne upravuje, že za prípad porušenia podľa Obchodných podmienok sa považuje, ak klient nesplní akúkoľvek zo svojich povinností podľa tohto odseku Zmluvy a toto porušenie neodstráni ani v lehote 30 dní odo dňa, kedy ho Banka o tomto porušení informovala. Z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že by žalovaný ako Banka informoval žalobcu o porušení jeho povinností, naopak svedok C. H. (bývalý zamestnanec žalovaného) vo výpovedi uviedol, že úverové vzťahy medzi žalobcom a žalovaným vnímal ako štandardné, bezproblémové. Napriek tomu, že svedok potvrdil skutočnosť, že predmetom vyúčtovania poplatkov žalovaného v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy bol aj poplatok za neplnenie rozsahu platobného styku, výpoveď svedka H. mala v tejto časti len podobu všeobecných konštatovaní s tým, že v konkrétnostiach sa na obsah predmetných zmlúv medzi žalobcom a žalovaným svedok nepamätal. Napriek tomu, že svedok uviedol, že prípadné nesplnenie alebo nedodržanie podmienok zmluvy Banka oznamuje klientom písomne, k otázke, či zo strany Banky bol žalobca písomne upovedomený o nesplnení úverových podmienok, si svedok vzhľadom na odstup času nepamätal. Rovnako sa nevedel vyjadriť k otázke, za aké konkrétne obdobie nedodržania obchodných podmienok bol žalobca Bankou sankcionovaný. Podobne sa svedok nevedel vyjadriť ani k otázke, či zo strany žalobcu došlo k porušeniu inej zmluvnej povinnosti v súvislosti s predkladaním relevantných dokumentov Banke ako list vlastníctva, doklad o vinkulácii poistného plnenia a pod. Svedok vyslovil len predpoklad, že pokiaľ Banka vyrubila poplatok za porušenie týchto povinností, muselo k porušeniu povinnosti žalobcom dôjsť. K otázke právneho zástupcu žalovaného, či Sadzobník poplatkov bol osobne doručený klientovi pri uzatváraní zmluvy, svedok uviedol, že tieto sadzobníky sú verejne dostupné, pričom v úverových podmienkach, ako aj v zmluve je odvolávka na Sadzobník poplatkov, a preto klient má možnosť sa s ich obsahom oboznámiť. Na upresňujúcu otázku samosudkyne svedok uviedol, že Sadzobník poplatkov sa štandardne pri uzatváraní zmluvy klientom neodovzdáva. Svedok duplikoval, že sadzobníky sú verejne dostupné na internetoch a sú vyvesené aj na pobočkách Banky a spravidla sú k dispozícii aj na pracovných stoloch pracovníkov Banky.

77. V konaní tak nebolo spoľahlivo preukázané, že by žalobca bol Bankou vyzvaný na predloženie potvrdenia o vinkulácii poistného, príp. predloženie iných dokumentov, a že by uvedené porušenie neodstránil v lehote 30 dní odo dňa, kedy ho Banka o porušení informovala. V takejto situácii z ustanovenia čl. 8 bod 8.4 písmeno d) Zmluvy a contrario vyplýva, že sa nejedná o prípad porušenia povinnosti podľa Obchodných podmienok.

78. Nad rámec vyššie uvedeného súd konštatuje, že z potvrdenia o zostatkoch úverov a súhlasu s predčasným splatením úverov zo dňa 07.07.2017, ani z iných žalovanou stranou predložených listinných dôkazov alebo z výpovedí svedkov vypočutých súdom nebolo možné ustáliť, na akom skutkovom základe vo vzťahu k zinkasovaným zmluvným pokutám žalovaný pohľadávky z titulu zmluvnej pokuty uplatňoval. Svedok F. G. A. (právny zástupca väčšinového spoločníka žalobcu) uviedol, že do okamihu podanej žiadosti o predčasné splatenie úveru ako právny zástupca spoločníka žalobcu nezaregistroval žiadne požiadavky, resp. žalovaným uplatňované nároky voči žalobcovi ani žiadne požiadavky Banky v súvislosti s akýmkoľvek porušovaním zmluvných podmienok. Pokiaľ svedok C. H. vo výpovedi uviedol, že pri posudzovaní plnenia zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb sa hodnotenie vykonávalo z ročného objemu tržieb a taktiež priebežne, kvartálne, tak z výpovede svedka, procesnej obrany žalovaného, ako aj z potvrdenia o zostatkoch úverov nemožno identifikovať, ku ktorému hodnotenému obdobiu sa poplatok za neplnenie zmluvne dohodnutého rozsahu platobných služieb viaže, kedy mal žalovanému predmetný nárok vzniknúť a rovnako nebolo preukázané, že by na porušenie tejto povinnosti bol žalobca kedykoľvek žalovaným upozornený. Svedok C. E. E., konateľ materskej spoločnosti žalobcu, vo výpovedi uviedol, že žalobca si do termínu 30.04.2017 riadne plnil v dohodnutých termínoch všetky povinnosti vyplývajúce z uzatvorených úverových zmlúv a predkladal Banke všetky doklady a listiny, ku ktorým sa viazala povinnosť žalobcu z uzatvorených úverových zmlúv. Po dátume 30.04.2017 došlo k prerušeniu vzťahov medzi žalobcom a Bankou v súvislosti s prijatím požiadavky žalobcu na predčasné ukončenie zmluvných vzťahov, na ktorú Banka reagovala potvrdením zo dňa 07.07.2017. Svedok C. E. E. podobne ako svedok F. G. A. zhodne potvrdili skutočnosť, že po doručení potvrdenia zostatkov na úverových účtoch žalobca adresoval Banke požiadavku na objasnenie dôvodov uplatnenia týchto poplatkov, pričom svedkovia zhodne potvrdili, že odpoveď k právnym dôvodom a okolnostiam uplatnenia týchto poplatkov, od Banky nezískali. Svedok E. potvrdil skutočnosť, že žalobca Bankou vyžadované dokumenty odovzdával na pobočke Banky, a to neformálne, pričom bez ich odovzdania Banke by nemohlo dôjsť k čerpaniu úverových prostriedkov. Svedok E. tiež

potvrdil skutočnosť, že žalobca do termínu 30.04.2017 odovzdával Banke všetky ňou požadované dokumenty a listiny, od ktorého momentu už Banka žalobcu nekontaktovala, nepožadovala žiadne doklady, nikdy nevyzývala žalobcu na predloženie dokladov s upozornením na následky nesplnenia tejto povinnosti, tzn. s výzvou, že ak táto povinnosť nebude splnená, banka pristúpi k uplatneniu poplatkov za nesplnenie tejto povinnosti. Svedok E. podobne ako svedok G. zhodne potvrdili skutočnosť, že Banka žalobcovi napriek jeho opakovaným žiadosťiam dôvodnosť uplatňovaného nároku z titulu zmluvnej pokuty neobjasnila. Tým, že žalovaný v priebehu celého konania nevymedzil ním zinkasovanú zmluvnú pokutu na konkrétne jednotlivé porušenie zmluvnej povinnosti, nevytvoril tak spoľahlivý podklad pre prieskum tohto nároku a efektívnu obranu žalobcu. Takýto postup žalovaného nemožno v úverových vzťahoch hodnotiť ako poctivý. Pokiaľ zmluvné strany v rámci VOP dohodli oprávnenie Banky meniť Sadzobník poplatkov s oznámením týchto zmien formou zverejnenia s možnosťou klienta písomne vypovedať príslušnú Zmluvu v prípade nesúhlasu so zmenou Sadzobníka poplatkov, takáto dohoda sa nemôže týkať obsahu dohody o zmluvnej pokute, ktorou sa upravuje konanie, výška zmluvnej pokuty a podmienky jej uplatnenia, a to na základe jednostranného právneho úkonu, ale môže sa dotýkať len ceny Bankou poskytovaných obchodných služieb.

79. Aj pri rešpektovaní skutočnosti, že citlivosť k aspektom sociálnej spravodlivosti je v režime obchodného práva slabšia, súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že v konaní nebola preukázaná existencia platnej dohody o zmluvnej pokute. V posudzovanej veci nedošlo k dobrovoľnému plneniu žalobcu na základe neplatnej zmluvy a súčasne pri konštatovaní, že v konaní nebolo preukázané porušenie povinnosti žalobcu, ktoré by zakladalo právo Banky na uplatňovanie si akýchkoľvek sankcií voči žalobcovi, súd posúdil nárok žalobcu za dôvodný výlučne v časti žalovaným protiprávne zinkasovaných zmluvných pokút spolu vo výške 46.780,53 eur. S istinou súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy od 28.12.2019 do zaplatenia a v ostatnej časti žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

80. Zamietajúca časť žalobného návrhu sa týka žalobcom uplatneného úroku z omeškania za deň 27.12.2019, keďže výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 16.12.2019 (č. I. 28) a v nej obsiahnutá dodatočná lehota na splnenie záväzku do 7 dní od doručenia výzvy, bola doručená žalobcovi dňa 19.12.2019 (doručenka č. I. 37). Posledným dňom na splnenie peňažného záväzku bol pri použití pravidiel počítania času podľa § 122 a nasl. Občianskeho zákonníka deň 27.12.2019, keďže posledný deň tejto lehoty na plnenie pripadol na sviatok 26.12.2019, a preto k omeškaniu žalovaného došlo počnúc dňom 28.12.2019.

81. Vzhľadom na neexistenciu osobitnej dohody o sadzbe úrokov z omeškania súd priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka s použitím § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Tým, že žalovaný zinkasoval z účtu žalobcu, a to proti vôli žalobcu sumu 46.780,53 eur, bez právneho dôvodu, ktorý od počiatku chýbal, došlo na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia prijatím plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalovanému tak vznikla povinnosť nadobudnuté bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať, a to postupom podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je tak povinný vydať žalobcovi všetko, čo žalovaný bezdôvodným obohatením získal. Ak tak žalovaný napriek výzve žalobcu neučinil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a vznikla mu povinnosť zaplatiť žalobcovi spolu s istinou úroky z omeškania v zákonom stanovenej sadzbe 9% ročne z dlžnej sumy 46.780,53 eur od 28.12.2019 do zaplatenia.

82. V ostatnej časti uplatnenej pohľadávky vo výške 46.780,53 eur, ktorá predstavuje žalovaným zinkasované poplatky za predčasné splatenie úveru, súd vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok ako nedôvodný, keďže žalobca ako klient Banky si podpisom úverových zmlúv musel byť vedomý svojej povinnosti zaplatiť poplatok za vykonanie práva predčasného splatenia úverov, a to v sadzbe 4% zo splácaného úveru, t.j. v sadzbe poplatku určeného Sadzobníkom k okamihu vykonania úkonu podanej žiadosti o predčasné splatenie úveru, ktorý poplatok má kompenzačnú povahu a je zaužívanou praxou a obchodnou zvyklosťou v úverových vzťahoch. Súd preto žalobu v tejto časti uplatnenej pohľadávky ako nedôvodnú zamietol tak v časti istiny 40.329,92 eur ako aj v časti uplatneného úroku z omeškania z tejto sumy.

83. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

84. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

85. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe princípu úspechu strán v spore a vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán v spore súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej z procesných strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).